Azi la T. C. R.: România-Italia la tennis

ANUL III, Nr. 684 — EXEMPLARUL 5000 LEI — Vineri 30 Mai 1947

Taxa poştală plătită în numerar 160.528/1945 Cont Cec Nr. 7856

SPORTUL popular

Telefoane: Redacţia 4.07.48, Tipografia 4.84.48

Redacţia şi Ad-ţia Domniţa Anastasia 6, Bucureşti

1 Lună — Lei 100.000.
Un an (instituţii şi cluburi) — Lei 3.000.000.

Victoria dela Tirana, prolog pentru ziua marei verificări: matchul România-Jugoslavia

Reportaj dela trimisul nostru special la matchul Albania — România: EUGEN STĂNESCU

Victoria de Duminică dela Tirana e de domeniul trecutului. Ceeace ne interesează astăzi este prezentul şi mai ales viitorul. Tocmai de aceasta, pentru a face sigure în viitor victoriile culorilor naţionale în partidele internaţionale de football, trebue să tragem toate învăţăturile necesare din matchul Albania—România. Căci meritul victoriei de Duminică e în primul rând acesta: să fie prologul la alte şi mai răsunătoare victorii. Deaceea dorim să ştim că victoria a fost în primul rând determinată de:

1 AMBIŢIA. *Echipa naţională a jucat dârz şi încăpăţânat. N'a precupeţit niciun efort şi a intrat şi a eşit de pe teren cu aceeaş flacără a voinţii de victorie în ochi. Dela cel mai tânăr până la cel mai bătrân au jucat în vână, neosteniţi. In nicio partidă internaţională, Echipa României n'a apărat cu mai multă dârzenie culorile naţionale. Este semnul spiritului nou ce însufleţeşte sportul românesc, ce însufleţeşte întreaga noastră ţară.*

2) CALMUL. *Echipa naţională a jucat dârz, dar calmă fără nervozitate. La aceasta a contribuit desigur şi calmul tribunelor. La jocul (la un moment dat destul de dur) al Albanezilor, jucătorii naţionalei noastre au răspuns cu acelaş joc liniştit, regulamentar şi demn de mai înainte. Calmului cu care au jucat, i se datoreşte în primul rând jocul precis tehniceşte şi valorificarea superiorităţii calitative.*

3) SPIRITUL DE ECHIPA, *a fost factorul determinant al victoriei. Echipa naţională a jucat coerent, cu toate încheeturile sudate. Jucătorii naţionalei au fost afectiv legaţi unul de altul. Exemplul cel mai edificant l-a dat Covaci, înaintaşul centru care nicio clipă n'a înţeles să fie personal şi Reuter, care după ce la început încercase să joace de unul singur, a devenit imediat după aceasta un coechipier perfect.*

Acestea fiind cauzele victoriei, dacă se vor repeta, se va repeta şi victoria. Este sarcina celor care au misiunea să pregătească moraliceşte şi tehniceşte echipa naţională, să le adâncească şi să le întărească.

Nu putem pune punct impresiilor noastre dela matchul Albania—România fără să spunem o vorbă despre neostenita amabilitate ospitalieră a albanezilor. Oficialii şi jucătorii nu s'au simţit în străinătate ci acasă. Cu slabele mijloace care le stau la dispoziţie, oficialităţile sportive din Tirana au făcut o primire călduroasă şi susţinută jucătorilor români. Locuinţa şi masa au fost îmbelşugate iar relaţiile cu oficialităţile, publicul sau oamenii de pe stradă din Tirana au fost prieteneşti, frăţeşti chiar. Purtarea oficialităţilor a fost afectuoasă, prietenească plină de grije pentru traiul oaspeţilor. Purtarea publicului a fost demnă, calmă, respectuoasă ca a unor adevăraţi schipetari care ştiu să respecte sfânta şi ancestrala lege a ospitalităţii. Regretăm că anul trecut, după Balcaniadă s'au putut strecura în presa noastră păreri greşite şi chiar denigrări la adresa felului cum a fost organizat traiul jucătorilor străini. Primirea de anul acesta desminte aceste opinii. Mica şi ospitaliera Albanie merită pe deaintregul respectul nostru.

In numai timp de 15 minute dela decolarea depe aerodromul Tirana, echipa naţională a României, a primit felicitările întregului Balcan.

4 minute după decolare: felicitările Federaţiei Sportive Albaneze şi urările ei de bun drum.

9 minute după decolare: Belgradul trimite călduroase felicitări şi noroc mai departe.

15 minute după decolare: Organizaţia Sportului Popular din Bulgaria salută echipa noastră naţională o felicită şi-i urează drum bun.

Dealtfel ospitalitatea bulgărească nu s'a desminţit nici de data aceasta. In chiar momentul în care avionul nostru îşi lua sborul de pe aerodromul Sofia unde se aprovizionase cu benzină, sosea o delegaţie bulgară să ne ureze bun venit pe pământul Bulgariei.

Sportivii români, oaspeţi ai ospitalierei Capitale a Albaniei, admirând lupta şi strădania poporului albanez pentru pace şi progres au înţeles să i se alăture şi s'o susţină.

Pentru aceasta ei au trimis o telegramă generalului-colonel Enver Hogea preşedintele Consiliului de Miniştri al Albaniei în care îşi exprimă admiraţia pentru neostenita activitate constructivă şi paşnică a poporului albanez, şi-l mulţumesc pentru calda şi frăţeasca primire ce li s'a făcut.

In acelaş timp au trimis o telegramă de protest Organizaţiei Naţiunilor Unite prin care se solidarizează cu întreg poporul albanez împotriva provocărilor agresive la cari se dedau încontinuu monarho-fasciştii greci, la frontiera de sud a Albaniei.

Ceilalţi eroi ai matchului

MARIAN

RITTER

BACUŢ

DUMITRESCU III

MOISESCU

Ieri la ora 22,20 a vorbit la radio redactorul nostru d. SERGIU SAMARIAN, despre „Şahul, un sport modern".

O zi de destindere pentru echipele României de basket şi volley-ball

cari pot recolta azi la Tirana trei uşoare victorii

A patra etapă a „Campionatelor Balcanice de Basket şi Volley-Ball" din acest an se dispută astăzi la Tirana, pe terenurile de pe stadionul Kemal Stafa.

DOUA MATCHURI TARI DE BASKET-BALL

Programul cuprinde doar două matchuri de remarcabilă atractivitate, cele de basket-ball masculin, cari promit dispute echilibrate.

In primul, *Bulgaria* înfruntă *Iugoslavia*, cu şanse de a termina învingătoare, în funcţie aceasta însă de modul cum vor înţelege jucătorii *Iugoslaviei* să lupte pentru a se revanşa de înfrângerea suferită la Bucureşti.

In al doilea match, — hors concurs, — *Ungaria* întâlneşte *Triestul Liber* şi deşi acesta a cedat *Iugoslaviei* în prima etapă, totuşi nu poate fi considerat dinainte învins, deoarece echipa maghiară — după rezultatele de până acum, cu *Bulgaria*, pe care n'a învins-o categoric şi cu *România*, care i-a rezistat mai onorabil decât puteam spera — s'a dovedit a nu fi invulnerabilă. Şi cu atât mai mult cu cât basket-balliştii unguri nu se simt la largul lor pe teren descoperit, excelând doar la sală.

Pentru surplusul evident de calităţi tehnice, *Ungaria* e totuşi favorită a partidei.

ZI UŞOARA PENTRU ROMANIA

Uşoară, pentrucă întâlneşte adversari inferiori ei, peste cari va trece fără emoţii.

La basket-ball femenin şi volley-ball femenin de *Albania*, la volley-ball masculin de *Ungaria*, — trei matchuri cari nu pot avea, în mod normal,

H. KEVORKIAN

un alt istoric decât superioritatea categorică a echipelor noastre.

UNGARIA—BULGARIA LA BASKET-BALL FEMENIN

In acest campionat, echipa femenină de basket-ball a Ungariei are doar doi adversari ce pot emite oarecari pretenţii, nu de a învinge, ci de a-i rezista onorabil: Iugoslavia şi Bulgaria. *Azi înfruntă pe ultima şi* Ungaria *apare ca mare favorită a matchului, după care vom şti — privind scorul — şi uşurinţa cu care echipa vecinilor dela Vest va înfrânge şi Iugoslavia.*

IN REST..

Un singur match, şi el fără istoric, de volley-ball femenin, în care Ungaria *are o ingrată sarcină contra Iugoslaviei, căreia, mai mult decât sigur, îi va ceda fără să-i smulgă vreun sett.*

Prietenie sportivă româno-ungară în secolul trecut

Sportul românesc nu are o tradiţie prea îndelungată în comparaţie cu ţările avansate în această materie. Mişcarea noastră sportivă nu a început, de fapt, decât după primul războı mondial. Motivele acestei întârzieri sunt aceleaşi, cari au provocat şi starea înapoiată a economiei noastre. Ele sunt explicate perfect prin îndelungata ocupaţie a ţării noastre de către puterile cotropitoare, care nu a făcut posibilă eliberarea noastră naţională decât în secolul trecut.

Cu toate acestea, se găsesc în istoria sportului nostru întâmplări, cari dovedesc o maturitate sportivă şi o înaltă conştiinţă politică într'o materie deosebit de actuală pentru cercetătorii moderni ai istoriei noastre sportive.

Am citit, astfel, o mică broşură maghiară: „Curiozităţi din istoria tirului maghiar".

Autorul acestei mici lucrări este istoriograful sportiv, cunoscut în lumea întreagă, doctorul Mezö Ferenc, campionul olimpic al probei intelectuale la jocurile dela Amsterdam din 1932.

Din această broşură reproduc mai jos următorul aliniat, deosebit de semnificativ:

„In ziua de 26 Iunie 1875, trăgătorii bucureşteni au participat la concursul Clubului de Tir din Cluj. Cu această ocazie, românii au făcut o danie orfelinatului valerian din Cluj în valoare de 1000 de fiorini. La revanşa acestei întâlniri, trăgătorii clujeni au contribuit, în 1877, la înfiinţarea Spitalului Filantropia din Bucureşti, cu o însemnată sumă de bani".

Clujul din 1875 a fost, pe atunci, leagănul sportului maghiar şi legăturile sportive dintre provinciile româneşti de dincolo şi dincoace de Carpaţi au avut o semnificaţie deosebită, foarte uşor perceptibilă cu ochiul nostru de azi.

Afară de întâlnirea pur sportivă dela Cluj şi Bucureşti, trebue să înregistrăm şi gestul politic al daniilor, cari au însoţit fenomenul pur sportiv, atât la Cluj, cât şi la Bucureşti, şi cari nu pot fi interpretate altfel decât ca o dorinţă de apropiere între cele două popoare, pe calea sportului.

Traficul sportiv româno—ungar, care a devenit atât de viu şi rodnic anul acesta, are deci o tradiţie care împlineşte în ziua de 26 Iunie 1947 frumoasa aniversare de 70 de ani. După aceşti 70 de ani, evenimentele de atunci ne par deosebit de semnificative. Multe s'au întâmplat de atunci şi multe s'au schimbat, limpezindu-se. Imperiul habsburgic austro-ungar nu mai există, iar Ardealul este pe veci românesc. Dar peste aceste fapte istorice, trăim într'o actualitate marcată prin existenţa a două popoare vecine şi democratice, pe care nimic nu le mai desparte.

Noi sportivii români, cari lucrăm azi pentru apropierea tineretului celor două popoare, păşim deci pe urmele înaintaşilor noştri de acum două generaţii, dar pornim pe acest făgaş cu mult mai multe forţe şi în condiţiuni incomparabil mai bune ca atunci. Nu ne îndoim deci, că vom reuşi pe deplin în intenţiile noastre.

Cei cari au văzut Luni după masă, în Gara de Nord, plecarea boxeurilor unguri din Bucureşti şi au auzit strigătul entuziast al tinerilor sportivi „Trăiască România!", mă vor înţelege şi îmi vor da dreptate.

H. E.

Ciocanul a realizat o splendidă performanţă învingând F. K. Austria cu 4—3 (2—2)

—Horvath „eroul matchului"—Mihai o revelaţie — Magda Rurac a dat lovitură de începere

CIOCANUL — F. K. AUSTRIA 4—3 (2—2)
Teren Anef: bun
Spectatori: 20.000
Au marcat: Mihai (min. 30 şi 41) şi Bartha (min. 52 şi 58) pentru Ciocanul şi Reiter (min. 33), Stojaspal (min. 45) şi Probst (min. 79).
Raport de cornere 4—5 (1—1) pentru Austria.
Arb.: M. Cruţescu: bun
Formaţiile:
Ciocanul: Lăzăreanu, Popa, Ambru, Şmilovici, Theodorescu, Siclovan, Bartha, Horvath, Hoeffling, Moisescu, Mihai.
F. K. Austria: Spale, Popelka, Melchior II, Probst, (Neumer), Mikolasch, Joksch, Melchior I, Stroch (Huben), Stojaspal (Probst), Reiter.

PERFORMANŢA CIOCANULUI

Ciocanul a realizat o performanţă de invidiat, pentrucă nu multe formaţii de pe continent se pot lăuda că în palmaresul lor au o victorie asupra Austriei. Oricât de uşor au jucat eri, vienezii nu au lăsat niciun moment impresia unei echipe resemnată cu înfrângerea. Evident, oaspeţii nu au mai jucat ca acum o săptămână. Am auzit chiar în tribune, reflecţii destul de amare la adresa echipei oaspe. După declaraţiile lor se pare că schimbarea sistemului de alimentaţie, nu le-a fost favorabil.

Abstracţie făcând însă de partidele anterior jucate în Bucureşti, Austria nu putea ieri să învingă, pentrucă Ciocanul a fost mai bun. Şi nu atacul a fost acela care a excelat şi linia de mijloc, care a făcut o partidă admirabilă. Eri, Ciocanul a răspuns Austriei printr'un joc apropiat de al ei. Ceeace s'a putut remarca în mod special la albalbaştri a fost faptul că marcajul adversarului a fost atât de sever ca acela pe care l-a reuşit CFR., dar Ciocanul a jucat mai tehnic, mai degajat.

Austria a forţat alura doar atâta timp cât trebuia să egaleze. Aceasta în prima repriză. Apoi

In pauza matchului, d. Sergiu Petrovici, preş. O. S. P., a înmânat Magdei Rurac trei cupe, donate respectiv de Primăria Municipiului Bucureşti, Magazinul Lache-Sport şi un admirator anonim.

Deasemenea au fost prezentaţi publicului jucătorii italieni de tennis, de abia sosiţi dela gară.

în repriza doua deşi a încercat lucrul acesta, nu l-a mai reuşit. In fapt vienezii au făcut impresia că sunt obosiţi, ceeace nu scade cu nimic din meritele învingătorilor.

Apărarea Austriei, s'a evidenţiat din nou, ca şi în precedenta întâlnire, deşi fundaşii au făcut greşeli. S'au remarcat în mod special, Melchior II, Mikolasch şi Joksch.

Inaintarea Austriei s'a bazat şi de data aceasta, mai mult pe fantezia extraordinară şi jocul extrem de subtil şi inspirat al lui Stojaspal. Intr'adevăr acesta a fost cel mai bun om al atacului vienez. Stroch, foarte periculos în destul de multe ocazii, a fost bine ţinut de Şiclovan.

HALFIA CIOCANULUI

Aşa cum am amintit halfia Ciocanului, s'a remarcat în mod special. Teodorescu a fost un stopper remarcabil, care l-a anihilat complet pe Huber, dar în repriza doua a avut mult de furcă cu Stojaspal.

Halfii de margine, Şmilovici şi Şiclovan, excelenţi, au pus nu numai suflet, dar au ţinut bine aripile şi au ajutat ofensivei într'un mod hotărâtor. Au dat passe utile atacanţilor şi au venit înapoi oridecâte ori a fost nevoe.

HORVATH!

La înaintare s'a desprins hotărât Horvath. Băiatul acesta blond şi timid ca o fecioară a jucat excepţional, fiind de departe cel mai bun om de pe teren. A contribuit hotărâtor la înscrierea a două goaluri şi a muncit cât toţi ceilalţi la un loc. Prin virtuozitatea arătată s'a apropiat net de clasa adversarilor săi de eri în forma lor cea mai bună. Inutil şi plimbăreţ în centrul liniei de atac, Hoeffling. Bun, Bartha. Face într'adevăr aripă excelentă cu Horvath. Moisescu, a depăşit limita durităţilor, enervând inutil adversarul şi prilejuind publicului aprecieri nu tocmai măgulitoare. Este păcat, fiindcă ştie football şi nu are nevoe să umble după picioarele adversarului.

Insfârşit, noua achiziţie, Mihai, a dat satisfacţie deplină. Incă nerutinat, dar talentat, poate deveni în scurt timp un jucător de urmărit pentru selecţionare. Joacă cu ambele picioare la fel.

Amintim slaba comportare a lui Lăzăreanu: neatent, prost inspirat şi stângaci ca un începător. Popa şi Ambru utili.

Matchul a avut momente de spectacol real, deşi ca dinamism nu a mai reuşit să creeze faze excepţionale. In orice caz o frumoasă victorie românească.

MAGDA RURAC DA LOVITURA DE INCEPERE

Lovitura de începere o dă marea noastră campioană de tennis Magda Rurac, „The Rumanian Star" cum a fost numită de ziarele englezeşti. Ropote de aplauze au subliniat apariţia pe teren a Magdei şi din tribună s'au auzit strigăte de „bis". Oricum, Magda a lovit mingea de foot-ball cu aceiaşi dexteritate cu care jonglează cu racheta de tennis.

Primele minute, adversarii se studiază. Jocul se desfăşoară între cele două linii de 16 m. Abia în minutul 5 Ciocanul dă semnalul ostilităţilor şi Bartha întreprinde prima acţiune periculoasă la poarta Austriei. Joksch lămureşte situaţia.

Următoarele două minute înregistrăm uşoare combinaţii Sto-

(Urmare în pag. 3-a)

Lăzăreanu prinde urmărit de Stojaspal. — In fund se văd Teodorescu, Melchior I şi Siclovan

OMOGENITATEA ECHIPEI „AZZURE" POATE HOTARI SOARTA MATCHULUI DE TENNIS ROMANIA-ITALIA

care începe astăzi la T. C. R.

Un dublu-mixt pasionant în programul primei zile

Incepând de azi, timp de două săptămâni, tennisul românesc trăeşte cele mai pasionante zile din istoria sa.

Intâlnirile cu ITALIA şi cu UNGARIA nu constituesc un prilej de afirmare şi nici de consacrare a jucătorilor noştri. Ei au făcut de mult ca România să pătrundă în mijlocul restrâns al ţărilor cu cel mai bun tennis continental, iar oaspeţii de azi îi cunosc şi ştiu aceasta.

Aceste două întâlniri vor cu totdinadinsul să dovedească în faţa propriilor noştri ochi că: sportul reprezintă cel mai fericit instrument de propagandă al unei ţări în timp de pace.

Săptămâna de tennis internaţional debutează azi cu partida ROMANIA — ITALIA. Prezenţa jucătorilor italieni la Bucureşti, marchează reluarea relaţiilor sportive cu Italia nouă, convinsă de cauza dreaptă a Naţiunilor Unite şi pornită pe făgaşurile democraţiei. Cei 5 tennismeni „azzuri", bronzaţi, frumoşi şi temperamentali, trebuie să ne reamintească frumoasa Italie, pe care am cunoscut-o din Baedecker"-ul cu poze, şi nu din cartea neagră, oribilă, a unei dictaturi târziu înlăturate.

Oricum, ne bucură vizita italienilor şi suntem siguri că vor fi înconjuraţi cu dragoste de spectatorii noştri, care apreciază jovialitatea, simpatia — caractere esenţiale ale peninsularilor.

Se joacă după sistem „Cupa Roma"

Conform înţelegerii anterioare dintre cele două federaţii, matchul dintre ITALIA şi ROMANIA se dispută după formula „Cupa Roma". Cetitorii noştri ştiu desigur, că acest sistem de joc constă din patru simpluri domni, două dubluri domni, un simplu doamne şi un dublu mixt. Cele patru simpluri domni, spre deosebire de „Cupa Davis", se joacă în felul următor: primul dintr'o ţară cu primul din cealaltă ţară, al doilea cu al doilea ş. a. m. d.

CUCELLI

SISTEMUL NE DESAVANTAJEAZA

Prin prisma ultimelor rezultate realizate de jucătorii celor două ţări surori, italienii se prezintă ca un tot de o omogenitate de temut. Intre primul şi ultimul „azzur" există o infimă diferenţă de valoare, cei patru fiind de forţe sensibil egale. Astfel, Cucelli, campionul Italiei, a fost învins, nu tocmai de mult, de colegul său de echipă Sada, al patrulea clasat peninsular, ca să nu mai vorbim de recentele campionate dela Budapesta, în care cel de al doilea clasat, M. del Bello, a învins şi încă de o manieră netă, pe Cucelli.

In echipa română, lucrurile nu se petrec aidoma. Este adevărat că de două sau trei ori, campionul nostru C. Tănăsescu a capotat în faţa celui de al doilea, V. Rurac, dar maniera în care a pierdut ne îndreptăţeşte să credem că primul nostru jucător domină lotul încă.

Astfel stând lucrurile, presupunând că Tănăsescu ar reuşi să învingă pe Cucelli — ceace ni se pare posibil — următorii jucători români, nu au o şansă regulată. Să nu uităm doar, că la Budapesta al doilea jucător italian, M. del Bello a învins — greu este adevărat — pe vis-à-vis-ul lui dela noi V. Rurac. Acestea spuse, nu înseamnă că Rurac, Caralulis, sau chiar mezinul G. Viziru nu pot produce o surpriză?

Trecând dela probele de simplu, la acelea de dublu, şansele noastre se micşorează. Intr'adevăr, tennismanii italieni sunt maeştri, ai jocului de dublu. Cuplul Cucelli—M. Bello ni se pare superior oricărei perechi autohtone.

Mai rămân probele de simplu doamne şi dublu mixt care datorită lui Magda Rurac, ni se par punctele noastre forte.

V. RURAC

JUCATORII ITALIENI NE-AU FOST SUPERIORI PANA ACUM

Astfel, în 1940, d-na Bossi a câş-

(Continuare în pag. 3)

Tennismenii italieni au sosit eri

D-na şi d. Bossi, două staruri ale ecranului şi rachetei

M. del Bello în preajma căsătoriei

Eri după amiază, la ora 16, a sosit în Gara de Nord, venind dela Budapesta, echipa naţională de tennis a Italiei, condusă de cunoscutul ex-campion **De Stefani** şi compusă din: d-na **Anelise Bossi** şi d-nii **Cucelli**, **Marcel del Bollo**, **Reneto Bossi** şi **Carlo Sada**. La descinderea din rapid, oaspeţii au fost salutaţi de d. **Paul Răzuş**, **preş. F. R. L. T.**, reprezentanţi ai coloniei italiene şi numeroşi spectatori.

Italienii au fost însoţiţi dela Sinaia până la Bucureşti de d. Plomarits, reprezentând O. S. P. şi F. R. L. T. Am stat de vorbă, pe această rută, cu oaspeţii şi am aflat lucruri interesante.

Foarte sobru şi versat în turnee de lungă durată, **De Stefani** este un foarte bun tehnician. Deşi puţin blazat, credem că până la urmă va declara singur că este încântat de România, pe care o vizitează pentru prima oară (restul lumii îl cunoaşte...). Pentru moment ne-a făcut o confidenţă: „Jucătorii noştri au stil modern de joc, ceeace le acordă o notă de spectaculozitate, chiar dacă adeseori greşesc mingile. Pe români i-am văzut şi jocul lor de regularitate e lăudabil ca execuţie dar ineficace.

D-na Anelisa Bossi este o frumuseţe: primul compliment pe care i-l facem, până când o vom vedea jucând. Pentrucă, ultimele rezultate o recomandă strălucit: de abia sosită dintr'un turneu din Egipt, — unde la Alexnadria a învinsă în finală pe d-na Pannetier (Franţa) — a dispus recent Budapesta de d-na Kormoczi, campioana Ungariei, cu 6:4, 6:0! Aşa dar, şah la Magda! Despre care are numai cuvinte de laudă şi cu care speră să se revadă la Wimbledon.

Campionul **Cucelli** nu pare în apele sale. E obosit tare, poate acelaşi fenomen pe care-l resimte şi Tănăsescu: surmenarea.

(Continuare în pag. 3)